

[Johs. E. Larsen.]

ruten, kun kunne tage 16 passagerer. Dette gav bedre betingelser for luftforbindelsen mellem Bornholm og det øvrige land. Ganske vist har man kun denne start- og landingsbane, hvilket ikke er helt tilfredsstillende, navnlig når storme sætter ind med stærk sidevind. Men her må man indtil videre affinde sig med naturens luner.

Det, der volder de største gener, er dog, at Rønne lufthavn mangler et radaranlæg eller radarsystem, og hvad dertil hører, som kan dirigere maskinerne ned til landing i usigtbart vejr. Efter hvad der er oplyst for mig, ville de aflysninger, der af og til finder sted, kunne nedbringes til ca. halvdelen, hvis havnen rådede over et tilsvarende anlæg. Så vidt mig bekendt har man sådanne anlæg både i Ålborg og Tirstrup, og jeg vil derfor spørge den højtærede minister for offentlige arbejder, om der ikke er mulighed for, at Rønne lufthavn i nær fremtid kan blive udstyret med tilsvarende anlæg, her hvor det drejer sig om en fjerntliggende landsdels forbindelse til det øvrige land.

Endvidere vil jeg over for den højtærede minister pege på de langt fra gode ekspeditionsforhold, der er i Rønne lufthavn, hvor de ankomne rejsende er henvist til at stå ude i vind og vejr og vente på deres bagage. På de store dage er det undertiden også sådan, at selve ekspeditionslokalet ikke kan rumme de mange udgående passagerer. Der er stillet ændringer af disse forhold i udsigt, men endnu er der tilsyneladende intet sket. På finanslovsforslaget er der til Rønne lufthavn afsat et beløb til drift og vedligeholdelse af faste ejendomme og øvrige anlæg, men beløbets størrelsesorden synes ikke at sigte på en løsning af de spørgsmål, jeg her har nævnt.

Der er endnu et forhold, jeg vil henlede den højtærede ministers opmærksomhed på. Det er spørgsmålet om en nødhavn for de mange kuttere fra hele landet, der fisker i Østersøen. I hårdt vejr søger de ind til Neksø, hvor havnen til tider er helt overfyldt. Det er ikke længe siden, at to store Eshjergkuttere var i fare, da de ville gå ind i den overfyldte havn. Nu ved jeg godt, at disse spørgsmål er til behandling i en kommission vedrørende de bornholmske fiskerihavne. Det ville være godt,

om de problemer, kommissionen behandler, snart forelå til åben drøftelse, for det haster med at tage stilling til såvel en nødhavn for Østersøfiskerne som en udbygning af enkelte af de bornholmske fiskerihavne.

Rosing: Jeg takker både den højtærede minister for Grønland og den højtærede undervisningsminister for de oplysninger, som de har givet mig i dag.

Særlig er jeg glad for oplysningerne om højskolesagen og om opførelsen af et elektricitetsværk i Nanortalik.

Med hensyn til spørgsmålet om en eventuel udbygning af fiskerierhvervet samstedes havde jeg regnet med at få nogenlunde det svar, som den højtærede Grønlandsminister har givet. Imidlertid er det vor pligt at komme frem med de problemer, som vi ved selvsyn og ved personlig kontakt med vedkommende befolkninger finder det vigtigt at overveje. Det er klart, at nødvendige undersøgelser og derefter nøje overvejelser må finde sted, inden man kommer med detaljerede investeringsplaner, men når jeg nu drager specielt dette spørgsmål frem, har jeg en særlig begrundelse herfor.

Kap Farvelområdet har i en årrække været genstand for polemik i de grønlandske blade, navnlig spørgsmålet om den fattigdom og elendighed, som den svingtende sæl- og klapmydsefangst har medført. Denne tingenes tilstand har været kendt overalt i Grønland. Ved landsrådets foranstaltning foretoges for nogle år siden en flytning af en del af de små pladsers befolkning, og disse tilflytterfamilier bor nu i Narssaq, hvor der er indtjeningsmuligheder året rundt, men resten af Kap Farvelområdet befolkning vil blive, hvor de er i øjeblikket; efter min personlige mening er det fornuftigt ikke at affolke det sted, hvor en stor del af Grønlands fiskerigdom findes, og hvor de udenlandske fiskerskibe driver stort fiskeri, ikke alene om efteråret, men også i vintertiden, med stor fortjeneste.

Takket være begyndende indhandling af torsk til saltning er befolkningen nu ved at komme over den kritiske situation, som vi ikke kan være bekendt. Det forekommer mig, at denne befolkning i lighed med Angmagssalikområdet befolkning trænger til en opmuntring og opmærksomhed, så